

РЕФЕРАТ
Карасёва Лаврентия Вадимовича
Полис на эллинистическом Востоке

Объем работы составляет 59 страниц, в том числе наименований использованных источников и литературы –97.

Ключевые слова: полис, гражданская община, царская власть, градостроительная политика, колонизация, эллинизация, Александр Македонский, Селевкиды.

Цель дипломной работы: определить особенности становления греческого полиса на эллинистическом Востоке как социально-политического феномена внутри монархических государств эллинистического Востока.

Объект исследования: полис, т.е. город-государство, форма политической, гражданской и социально-экономической организации общества, типичная для античной цивилизации.

Предмет исследования: полис на эллинистическом Востоке.

Методы исследования: были использованы принципы объективности, системности, историзма и опоры на исторические источники, а также сравнительно-исторический метод, традиционный историко-филологический подход и методы, связанные с анализом и использованием лингвистических материалов.

Выводы: по результатам проведенной работы можно утверждать, что полис на эллинистическом Востоке имел свои особенности и отличия от полиса Классической эпохи. Полисы становились опорными пунктами, которые обеспечивали порядок в сатрапиях, обеспечивая царское войско вооруженной силой. Основу населения составили не только греко-македоняне, но также представители местного населения, которое в редких случаях могло входить в состав граждан. Так, мы видим, что классические институты полиса, как народное собрание, суд, суверенность отходят на второй план и уступают место коллегиям магистратов, отдельным судьям от иных городов или царей. Суверенитет перерастает в подчинение и пожалование царем зависимым на царской территории полисам автономии с различными привилегиями. К концу эпохи Эллинизма полис теряет свою идентичность и постепенно разлагается под нажимом сильных военизированных монархий (Парфянское царство), которые не могли мириться с полисной суверенной структурой. Поэтому характеризуя полис в данную эпоху, можно говорить о гибридности, где, с одной стороны, было место формальной суверенности и гражданской идентичности и, с другой, место глубокой интеграции в монархическую структуру и зависимостью от воли монарха.

РЭФЕРАТ

Карасёва Лаўрэнція Вадзімавіча Поліс на Эліністычным Усходзе

Аб'ём працы складае 59 старонак, уключаючы найменні выкарыстаных крыніц і літаратуры - 97.

Ключавыя словы: поліс, грамадзянская абшчына, царская ўлада, горадабудаўнічая палітыка, каланізацыя, элінізацыя, Аляксандр Македонскі, Селеўкіды.

Мэта дыпломнай працы: поліс, г.зн. горад-дзяржава, форма палітычнай, грамадзянскай і сацыяльна-эканамічнай арганізацыі грамадства, тыповая для антычнай цывілізацыі.

Аб'ект даследавання: поліс на эліністычным усходзе.

Прадмет даследавання: старажытнагрэчаскі поліс на эліністычным Усходзе.

Метады даследавання: былі выкарыстаны прынцыпы аб'ектыўнасці, сістэмнасці, гістарызму і апоры на гістарычныя крыніцы, а таксама параўнальна-гістарычны метад, традыцыйны гісторыка-філалагічны падыход і метады, звязаныя з аналізам і выкарыстаннем лінгвістычных матэрыялаў.

Вынікі: па выніках праведзенай працы можна сцвярджаць, што поліс на Эліністычным Усходзе меў свае асаблівасці і адрозненні ад поліса Класічнай эпохі. Полісы становіліся апорнымі пунктамі, якія забяспечвалі парадак у сатрапіях, забяспечваючы царскае войска ўзброенай сілай. Аснову насельніцтва склалі не толькі грэка-македонцы, але таксама прадстаўнікі мясцовага насельніцтва, якое ў рэдкіх выпадках магло ўваходзіць у склад грамадзян. Так, мы бачым, што класічныя інстытуты поліса, як народны сход, суд, суверэннасць адыходзяць на другі план і саступаюць месца калегіям магістратаў, асобным суддзям ад іншых гарадоў або цароў. Суверэннітэт перарастае ў падпарадкаванне і падараванне царом залежным на царскай тэрыторыі полісам аўтаноміі з рознымі прывілеямі. Да канца эпохі Элінізму поліс губляе сваю ідэнтычнасць і паступова раскладаецца пад націскам моцных ваенізаваных манархій (Парфянскае царства), якія не маглі мірыцца з поліснай суверэннай структурай. Таму характарызуючы поліс у дадзеную эпоху, можна казаць пра гібрыднасць, дзе, з аднаго боку, было месца фармальнай суверэннасці і грамадзянскай ідэнтычнасці і, з другога, месца глыбокай інтэграцыі ў манархічную структуру і залежнасцю ад волі манарха.

ABSTRACT
Karasev Lavrentyi Vadimovich
A Polis in the Hellenistic East

The volume of the work is 59 pages, including 97 titles of used sources and literature.

Keywords: polis, civil community, the royal power, urban planning policy, colonization, Hellenization, Alexander the Great, Seleucids.

The purpose of the study: to identify the features of the formation of the Greek polis in the Hellenistic East as a socio-political phenomenon within the monarchical states of the Hellenistic East.

Research object: a polis, that is, a city-state, is a form of political, civil, and socio-economic organization of society typical of ancient civilization.

Subject of the study: a polis in the Hellenistic East.

Research methods: the principles of objectivity, consistency, historicism and reliance on historical sources were used, as well as the comparative historical method, the traditional historical and philological approach and methods related to the analysis and use of linguistic materials.

Conclusions: based on the results of the work carried out, it can be argued that the polis in the Hellenistic East had its own characteristics and differences from the polis of the Classical era. The polis became supporting pacts that ensured order in the satrapies, providing the tsarist army with armed force. The population was based not only on Greek-Macedonians, but also representatives of the local population, who in rare cases could be part of the citizens. Thus, we see that the classical institutions of the polis, such as the national assembly, the court, and sovereignty, are receding into the background and giving way to colleges of magistrates, separate judges from other cities or kings. Sovereignty develops into subordination and the granting of autonomy by the tsar to the autonomous policies dependent on the royal territory with various privileges. By the end of the Hellenistic era, the polis was losing its identity and gradually disintegrating under the pressure of strong paramilitary monarchies (the Parthian Kingdom), which could not tolerate the polis sovereign structure. Therefore, characterizing the polis in this era, we can talk about hybridity, where, on the one hand, there was a place of formal sovereignty and civic identity, and, on the other, a place of deep integration into the monarchical structure and dependence on the will of the monarch.